

Schieten vanuit 'Down Under'

Een oefening 'Down Under' is helaas een uitzondering. Vijfentwintig man, voor het grootste gedeelte afkomstig van 14 Afdeling Veldartillerie, sprongen daarom een gat in de lucht toen ze hoorden dat ze op de 'manning-list' stonden voor een oefening in Australië. Australië moest warm lopen voor de PzH2000, want Nederland heeft er achttien in de aanbieding. Aan een verkooptour werd direct een oefening gekoppeld, waarin de lange dracht munitie kon worden beoefend.

In 1999 is besloten om de PzH te kopen, maar mede door een aantal aanpassingen die zijn gedaan is het pas zeven jaar later zover dat de PzH daadwerkelijk wordt geleverd. In de tussenliggende periode is besloten om 41 Afdeling Veldartillerie op te heffen, dus zijn er nog maar twee afdelingen over. Van de 54 aangeschafte PzH's zijn er hiermee achttien overbodig geworden. Omdat het een nieuw wapen is, kan de potentiële koper maar uit een beperkte kring van landen afkomstig zijn. Australië is een goede kanshebber, maar de Australiërs twijfelen nog tussen de PzH of de goedkopere K9 Thunder, een verbeterde M109. Onder meer afdelingscommandant luitenant-kolonel Wilfred en een aantal mensen van de Defensie Materieel Organisatie hebben hun best gedaan om de Australiërs warm te laten lopen voor de PzH. De Nederlanders werkten een heel programma met de PzH. (zie ook 'De week van wachtmeester-1 P' op de volgende pagina)
"En ze waren zeker enthousiast", vertelt kapitein Martijn R. Begin juni hoopt Nederland een positief antwoord te hebben gekregen vanuit Australië.

Verkoopshows

Na de verkoopshows bij onder andere de Avalon Airshow en bij het Australische Ministerie van Defensie, werd het voor de mannen van 14 Afdeling Veldartillerie tijd om daadwerkelijk met de PzH te oefenen. Met alle personeel dat nodig was werd er vertrokken naar de range Woomera, een oefengebied aan de rand van de Australische woestijn. Het schietgebied was zo groot als Engeland en het doelengebied was een zoutmeer zo groot als het Nederlandse Artillerie Schietkamp (ASK). Van maandag tot en met donderdag werd de oefening Boomerang

Bull afgewerkt. De doelstelling van de oefening was om zoveel mogelijk ervaringsgegevens te krijgen over de munitie. In feite komt dit erop neer om proberen de oorzaken van sommige problemen met de munitie te ontdekken, om daarmee aan de slag te kunnen. De oefening betrof dus ook geen 'life-firing exercise' waarbij er veel wordt geschoten, maar een nogal statisch gebeuren waarbij elk schot werd nagemeten en onderzocht. In totaal zijn er in een week tijd ongeveer honderd granaten verschoten.

Lange dracht

In verband met de afstand die de lange afstand munitie kan overbruggen, ruim 40 kilometer, is het niet mogelijk om de lange dracht munitie in Nederland te beoefenen. Aanvankelijk was het de bedoeling dat er al in oktober 2006 met de lange dracht munitie in Noorwegen zou worden geschoten, maar deze oefening is toen afgeblazen. De munitie was door de fabrikant nog niet volledig afgetest. Nadat de munitie wel was vrijgegeven door de fabrikant, is de munitie wel ingezet in Afghanistan, omdat daar het bezit van lange dracht munitie essentieel bleek te zijn.

Uiteindelijk was het doorgaan van de oefening in Australië toch nog van belang, omdat niet alle gegevens compleet waren. Het was een vreemde gewaarwording om in Australië te oefenen. Omdat Australië zich op het zuidelijk halfrond bevindt, bracht dat nog extra problemen met zich mee. Het kompas werkt bijvoorbeeld niet in Australië en ook de navigatie op de sterren is er anders. "Maar dit hadden we van tevoren ingecalculeerd", vertelt kapitein Peter M. van de afdelingstaf, "dus ter plekke konden we hier wel mee omgaan." Uiteindelijk was de oefening dan ook geslaagd. Kapitein Martijn R: "We hebben geen 'showstoppers' ontdekt, dus het vertrouwen wat we al in de munitie hadden, is bevestigd."

Schitterend

Uiteindelijk zijn ze met 25 personen naar Australië vertrokken. Voor ieder persoon die ze mee wilden hebben, moest bij het Commando Landstrijdkrachten een gegronde reden worden opgegeven waarom de bewuste persoon toch echt noodzakelijk was om mee te nemen naar Australië. Kapitein R.: "We zijn met een groep mensen gegaan, waarvan iedereen over een eigen specialiteit beschikt." Van de groep bleef de één voor twee weken, de ander een hele maand. Wachtmeesters-1 Ingmar P. en Leon van H. hadden samen met de stuksbediening het geluk om een maand te mogen blijven en redelijk veel van Australië te mogen zien. "Ik vond het schitterend!", zegt wachtmeester P. nog nagenietend. Ook kapitein M. vond het wel de moeite waard, maar was niet lyrisch: "Natuurlijk is het geweldige ervaring om op kosten van de baas naar Australië te mogen vliegen. Maar je moet het ook niet overdrijven. Je moet eerst twintig uur vliegen en daarna word je twee weken opgeborgen in een gebied waar na twee dagen alles er al precies hetzelfde uitziet. Ik vond het vooral interessant om samen te werken met de Australiërs en om te zien hoe zij met bepaalde zaken omgaan." Kapitein R. is tijdens de oefening niet enthousiast geworden over Australië. "Alles ligt zo stervensver uit elkaar. Waar wij zaten, zit je echt van de bewoonde wereld vandaan. Daar is niet veel te beleven. Maar ik ben wel erg enthousiast over de houwitsers. Die bleef het onder moeilijke omstandigheden zonder reserveonderdelen prima doen."

Bron : Bizon nummer 5, juni 2007